

Історія нашої школи розпочинається з кінця 80-тих років минулого століття, коли на черговому засіданні Долинського райвиконкому було прийнято рішення про будівництво у Долині нового навчального закладу.

На будівельному майданчику закипіла робота. Незважаючи на погодні умови, нестачу матеріалів, труднощі технічного характеру, будівельники трудилися на славу, бо діти багатьох із них мали навчатися саме тут. Цеглина за цеглиною зростала красуня-школа, з великими сонячними вікнами, просторими класами, їдальнею, спортивним залом. Роботи було багато.

До нового навчального року треба було закінчити прибирання кабінетів, занести шкільні меблі, встановити обладнання, наповнити шкільну бібліотеку, прибрати будівельне сміття і завершити благоустрій території, створити всі належні умови для навчання дітей. Будівельники та вчителі працювали з великим натхненням і наполегливістю. Завдяки їм будівля школи, неначе чарівна горянка, усміхалася чистими вікнами просторих класів, ніби промовляючи: «Ласкаво просимо!».

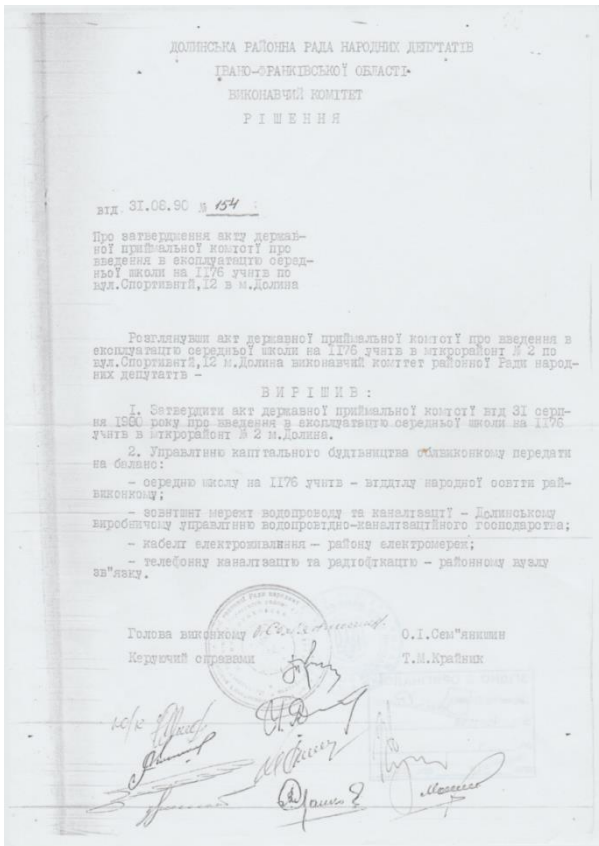
І ось погожого осіннього ранку 6 жовтня 1990 року в Долинській середній школі № 7 пролунав перший дзвоник, який сповістив громаду міста про початок роботи нового храму знань. Святково одягнені, усміхнені, з гарним настроєм діти, батьки, вчителі, будівельники та запрошені гості прийшли на свято. Урочистості було розпочато. З вітальним словом виступили керівники міста і району. Директору закладу, Федорку Михайлу Васильовичу, вручили символічний ключ від дверей школи.

Про цю подію в газеті «Червона Долина» було надруковано:

Із газети «Червона Долина» №106 за 9 жовтня 1990 року

...На урочисте відкриття до дітей завітали батьки, друзі, вчителі інших шкіл. Привітати учнів та вчителів прийшли голова райвиконкому О. Сем'янишин, головний інженер будівельного управління П. Сухов та інші. Учні, батьки та діти дякували будівельникам за хороший подарунок. Відбувся концерт, підготовлений школярами та учасниками художньої самодіяльності НГВУ «Долинанафтогаз». Кращим будівельникам, які споруджували школу, за їх сумлінну працю були вручені грамоти та премії.

(До даної статті вміщені в газеті два знімки: 1. Загальний вигляд школи; 2. Виконроб М.І.Федько вручає символічний ключ від школи. Фото П.Русина).

Рішення про затвердження Акту Державної приймальної комісії про введення в експлуатацію Долиської середньої школи № 7.

Та жодні входини до нового дому не повинні проходити без Божого благословення. Запрошені на урочисте відкриття священики провели традиційний обряд, окропили свяченою водою всі приміщення школи.

Степан Янковський, почесний голова Долинської районної організації Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім.Тараса Шевченка у виданні «Становлення та розвиток освіти (шкільництва) в м. Долині» писав:

«6 жовтня 1990 року відбулося відкриття ще однієї новозбудованої типової Долинської загальноосвітньої школи I-III ступенів №7. Освячували це дійство довголітній політв'язень о.Ярослав Лесів та о.Василь Керницький. Директором школи було призначено Федорка Михайла Васильовича... Заступниками директора з навчально-виховної роботи були Чміль Михайло Васильович і Нестор Володимир Олексійович, з виховної роботи – Волковецька (Чепіль) Оксана Василівна».

А далі директор школи привітав усіх присутніх з початком нового навчального року, зачитав відповідні накази і запросив до урочистостей. На святі всі вітали один одного, ближче знайомилися, виголошували тости. А вже наступного дня розпочалися звичайні, наповнені навчальними клопотами шкільні будні...

На початку роботи нової школи виникали проблеми різного характеру. Та завдяки злагодженій роботі, колективу вдалося подолати всі труднощі і налагодити змістовний навчально-виховний процес. Обладнали шкільні майстерні для трудового навчання, розпочали роботу предметні гуртки та спортивні секції.

Багато зусиль було докладено для формування вчительського колективу, у який прийшли і вчителі з великим досвідом роботи з Долинських ЗОШ № 6 і № 4, і молоді спеціалісти, які нещодавно закінчили навчання у вузах.

Багато хто з них з наснагою і щирою любов'ю до дітей, працює в школі до сьогоднішнього дня, передаючи свій досвід молодшому поколінню.

Багато хто перейшов на іншу роботу, вписавши важливу сторінку в історію життя школи.

Донченко Світлана Василівна, Волковецька Оксана Василівна, Дзудзило Ірина Іванівна, Юрчишин Лариса Михайлівна, Вовк Тетяна Михайлівна, Іванів Тарас Петрович, Мафтей Тетяна Василівна, Кудибин Лілія Іванівна, Швед Маргарита Володимирівна, Шершень Ольга Михайлівна, Стефанишин Люба Василівна, Бібик Тарас Васильович, Лютан Оксана Василівна, Підлужна Наталія Василівна, Грицай Тетяна Ярославівна, Боєчко Оксана Юліанівна, Кетша Марія Романівна, Костів Ярослав Васильович, Дехтяр Михайло Васильович, Кравців Іван Миколайович, Руда Леся Степанівна, Комар Раїса Іванівна, Королько Тамара Михайлівна, Мельник Майя Тадеївна, Чміль Олександра Ярославівна, Грицан Наталія Іванівна, Сліпкевич Людмила Василівна, Дожджаник Любов Іллівна, Нагорна Лілія Михайлівна, Іванюк Марія Іванівна, Мельник Наталія Михайлівна, Попадюк Ірина Михайлівна, Сподар Оксана Степанівна, Сподар Оксана Михайлівна, Хабаль Ольга Михайлівна, Божок Наталія Євгенівна.

Велика шана тим, хто віддав свої найкращі роки школі і пішов від нас на заслужений відпочинок.

Макосій Тамара Борисівна, Лавришин Олександра Василівна, Підборецька Мирослава Леонідівна, Петрів Ярослав Степанович, Романишин Христина Григорівна, Стефанський Степан Григорович, Полошинович Юрій Сергійович, Годованець Олександра Антонівна, Дикач Ярослава Касянівна, Рудько Марія Федорівна, Король Оксана Дмитрівна, Турянська Марія Юрійівна, Савчин Павліна Іванівна, Гринюк Галина Володимирівна, Хоровець Любов Дмитрівна, Халупінська Юлія Василівна, Сподар Юлія Іванівна, Корчинська Ірина Олексіївна.

У 1991 році на Всеукраїнському референдумі наш народ проголосував за незалежність України. Наша держава розпочала процес вивільнення з-під диктату «старшого брата» і почався розвиток нового, вільного, сильного духом суспільства. Школа одержала можливість повернутися до християнської системи освіти, пріоритетними напрямками якої стали: формування національної свідомості, любові до рідної землі, свого народу, бажання працювати задля розвитку держави, готовність її захищати. Нова філософія виховання вимагала від педагогічного колективу розпочати пошук нових шляхів для перебудови закладу та підвищення його іміджу. Виникла гостра необхідність введення сучасних форм і методів навчально-виховної роботи.

Декілька разів змінювався статус школи, у колектив вливалось нове покоління педагогів.

У жовтні 2013 року за власним бажанням звільнився з посади директор школи Федорко Михайло Васильович, який працював на цій посаді 23 роки. З ініціативи директора були створені вперше в районі економічний клас, клас журналістики, динамічні групи на паралелях. Школою укладались угоди відповідно до яких учні цих класів на основі державних іспитів, складених у закладі, зараховувались до Дрогобицького педагогічного університету, Львівського університету та Самбірського статистичного технікуму. На базі школи працювали підготовчі курси цих закладів.

Дирекцією школи було ініційовано виплату грошових заохочень учням за успішне навчання та вироблено систему штрафів за порушення навчальної дисципліни.

Саме Михайлу Васильовичу належала ідея створення в стінах школи ліцею. Але діти завжди покидають рідний дім... Так сталося і з ліцеєм, який веде свою історію як окремий заклад з 27 серпня 1992 року. Він створювався як спеціальний навчальний заклад для обдарованих дітей. І до сьогоднішнього дня наша школа є базовою для наповнення учнівського колективу ліцеїстів.

Після звільнення Федорка М.В. на час заміщення вакансії обов'язки директора виконував заступник з навчально-виховної роботи Нагірний Мирон Григорович. Федорко М.В. працює у нашому колективі як вчитель історії.

На вакантну посаду директора Долинської ЗОШ І-ІІІ ст.№ 7 12 вересня 2014 року було призначено Олійник Катерину Йосифівну, яка й сьогодні очолює наш колектив. Для неї школа – не просто робота. Це її життя, яке бурхливо вирує, спонукаючи й інших працювати ініціативно, натхненно і творчо, віддаючи все найкраще, всю свою наснагу і досвід. Слід віддати належне її умінню спілкуватися з людьми і досягати поставленої мети. За період керівництва Катерини Олійник вигляд школи зазнав значних кращих змін.

Обладнано та 1 вересня 2015 року освячено духовну каплицю. Повністю виконано роботи із впровадження заходів з енергозбереження: замінено всі вікна і двері. На ці цілі із різних бюджетів виділено 1 млн 785 тис. грн. Проведено ремонт системи опалення школи, відремонтовано конференційний і спортивний зали, покрівлю над їдальнею, коридори, встановлено водостічні жолоби і труби, придбано багато необхідного для забезпечення освітнього процесу в школі, налагоджено міжнародну співпрацю з ровесниками Марамурешського повіту Румунії.

Та на цьому наш керівник не зупиниться. В її й наших планах ще багато справ...